

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Πέμπτον έτος τουτο είναι
κι' έδρα πάλιν αι' Αθηναι.

Έτος χίλια οκτακόσα κι' ογδοήκοντα έννέα
και αυτός ό χρόνος θα'χη περισσεύματα γενναία.

Ό Ρωμηός την εβδομάδα
κι' όταν έχω έξοπνάδα
Συνδρομητάς θα δέχωμαι,
μοναχά 'στάς Έπαρχίας
έπειδή καιρούς πτωχείας
Συνδρομή για κάθε χρόνο

— μόνο μία φορά θα βγαίνω
— κι' όποτε μου καταβαίνω.
— διότι τους άνέχομαι,
— και 'στό Έξωτερικόν,
— τρέχει τό Έλληνικόν.
— φράγκαδώδεκα και μόνο,

για τα ξένα όμως μέρη — δεκαπέντε και 'στό χέρι.
'Αλλ' έδω συνδρομηται — δέν θα γίνωνται ποτέ
κι' όσα φύλλα κι' άν κρατήσ — δέν περνάς συνδρομητής.
Κι' ούτε θέλω νταραβέρι — με κανένα κανονιέρη.
Γράμματα και συνδρομαι — αποστέλλονται σ' έμέ.
Μές'ετών φόρων την άντάρα—κι' ό Ρωμηός μας μία δεκάρα.

Τριάντα πέντε πούντος και διακόσα
κι' ό Σπάρταλης μās 'ξέρανε την γλώσσα.

Δεκατέσσαρες Γεννάρη
κι' οί πατέρες 'στό ποδάρι.

Ό Ρωμηός και πάλι
Σπάρταλη σās ψάλλει.

Ό Σπάρταλης... ό Σπάρταλης... εκείνος ό φονιάς...
για τουτον έσηκώθηκε 'στό πόδι ό ντουνηιάς,
για τουτον ξενυκτίσματα, για τουτον τόση βρωμα,
για τουτον 'βγήκανε άφροί από τό κάθε στόμα,
για τουτον ό σεληνιασμός και τα μεγάλα έπη,
γι' αυτόν εκέρδισαν πολλά κι' όσοι πωλούν σαλέπι.

Για τουτον έρητόρευσαν οί έσχατοι κι' οί πρώτοι,
γι' αυτόν ό Ντάης ό πολός, τό χόρτο, τό γρασίδι,
Παππαχριστοφιλόπουλος και Τάκης του Βουλπιώτη,
ή μπουρμπουλήθραις, ή βρισιαίς, ή λίσσα του Λεβίδη,
ή άπαρτίαις ή γνωσταίς μ' εκείνα τα καβούρια,
ή νήστεια, τό ψωμότυρο και τα ξερά κουλούρια.

Γι' αυτόν ό Στήλμαν ό φρικτός, ό μέγας Έφιάλτης,
τό τέρας κι' ό 'Ιάκωβος ό και άντεροβγάλης,
για τουτον έξεχάσθησαν κι' ή ποιο μεγάλαις σχόλαις,
για τουτον κάμαις χασαπιών, κουμπούραις και πιστόλες,
γι' αυτόν στραβοκυτιτάγματα και βλέμματα λοξά,
για τουτον κι' ό Θεόδωρος έφόρεσε μποξά.

Γι' αυτόν ήλάλαξαν λαοί και τόσο σκυολόγι,
γι' αυτόν άρνήθηκαν πολλοί Χριστόν και Παναγίαν,
για τουτον μόνον έγραψαν κι' οί πολιτειολόγοι
την όμπτρικισίόν, την έμφραξιν, την κωλυσιεργίαν.
Για τουτον έσηκώθηκε καθένας 'στά πανιά,
για τουτον 'ξημερώθηκαν και πάλι 'στής έννιά.

Γι' αυτόν έλησμονήθησαν έστίαί και γονείς
κι' όχρότερος κατήντησε ό ρήτωρ Λεμονής,
για τουτον ήμερόνυνκτα έπαίχθη κλωτσοσκοΰφι,
για τουτον άνεδείχθησαν οί έξυπνοι κι' οί μπουφοι,
για τουτον έξεφούσκωσαν πολλοί σάν μπουρμουλήθραις,
για τουτον έσπασαν πολλών ρητόρων ή ούρήθραις.

Και ήδη ανακράζομεν κι' έμεις κι' οί βουλευταί:
'ευοί! ευάν ό Σπάρταλης και ζήτω ή Έλλάς,
'οὐκ αποστήσεται' έξ ήμών ή μνήμη του ποτέ
'και τδνομά του ζήσεται εις γενεάς πολλάς.
'Για τόσο γλέντι έπρεπε να πάρη πληρωμήν...
'ας έχη γαίαν έλαφράν... ευοί!.. ευάν!.. άμήν!>